

§ 8. Foruden i de i § 29 i lov om rettens pleje nævnte tilfælde kan retten beslutte, at forhandlingen skal foregå for lukkede døre, når hensynet til krigsforetagenders eller afdelingers sikkerhed eller militære foranstaltningers hemmeligholdelse kræver det.

Når der skal træffes afgørelse af, om dørene skal lukkes under den forhandling, som går forud for afsigelse af kendelse med hensyn til spørgsmålet, om forhandlingen skal foregå for lukkede døre, jfr. § 30, 1. stykke, i lov om rettens pleje, skal rettens formand tillige have opmærksomheden henvendt på det i nærværende paragrafs 1. stykke nævnte hensyn.

Det i § 31, 2. stykke, i lov om rettens pleje indeholdte forbud mod meddelelse om og offentlig gengivelse af forhandlingerne samt den for overtrædelse deraf fastsatte straf gælder også for de i nærværende paragrafs 1. og 2. stykke nævnte tilfælde.

§ 9. De i lov om rettens pleje omhandlede offentlige anklagere medvirker ikke i militære straffesager.

Påtalemyndigheden i disse sager udøves af militære rettergangschefer under tilsyn af forsvarsministeren.

§ 10. Det fastsættes ved kgl. anordning, hvilke befalingsmænd der skal have myndighed som rettergangschef. Hvor ikke særlige forhold gør sig gældende, bør sådan myndighed ikke tillægges befalingsmænd, hvis kommandoområde er væsentlig mindre omfattende end en regimentschefs, garnisonskommandants eller skibschefs.

§ 11. Opstår der i enkelte tilfælde tvivl om, hvilken rettergangschef der har påtalemyndigheden, afgøres spørgsmålet af forsvarsministeren.

Skal retsforfølgning under eet rejses mod flere personer, der står under forskellige rettergangschefer, udøves påtalemyndigheden af den i tjenesterang ældste rettergangschef, men den kan dog udøves af en anden af dem, når de er enige om, at dette er hensigtsmæssigt, eller det bestemmes af forsvarsministeren.

Foreligger samtidig en række ensartede eller i samme anledning opståede forhold til behandling hos flere rettergangschefer, kan, såfremt det er inden for samme værn, ved-

kommende værnets chef og ellers forsvarschefen overtage påtalemyndigheden i disse sager, når dette findes hensigtsmæssigt for at sikre sagernes fremme efter ensartede retningslinjer. Forsvarsministeren kan bestemme, at dette skal finde sted.

§ 12. Ved udøvelsen af deres påtalemyndighed bistås rettergangscheferne af auditører.

Rettergangschefen skal ikke alene forhandle med auditøren i sådanne tilfælde, hvor dette er særligt foreskrevet i denne lov, men tillige i andre tilfælde, hvor sådan forhandling må anses for at være af betydning.

Opstår der i en sag meningsforskel mellem rettergangschefen og auditøren, gør denne uden ophold indberetning herom til generalauditøren. Tiltræder denne ikke straks rettergangschefens standpunkt, skal der — såfremt generalauditøren inden fire dage fremsætter begæring om forhandling med rettergangschefen — snarest finde sådan forhandling sted, forinden rettergangschefen træffer afgørelsen, jfr. endvidere § 20 i slutningen.

§ 13. Auditørerne leder undersøgelsen i straffesager og virker som anklagere ved underretterne og landsretterne. De er selvstændige embedsmænd, der ikke er indordnet i den militære rækkefølge.

Om auditørernes udnævnelse gælder de hidtidige regler. De har lige med de i lov om rettens pleje §§ 43, 3. stykke, og 121 nævnte personer adgang til at opnå beskikkelse som henholdsvis landsdommere og landsretssagførere.

Auditørerne bistås ved efterforskningen i straffesager af auditørassistenter, jfr. lov nr. 277 af 18. juni 1951 § 34.

§ 14. Er et krigsskib eller flere under fælles kommando samlede krigsskibe på togt, og ingen auditør haves om bord, varetages den ellers auditøren efter § 13 påhvillende tjeneste ved en sags undersøgelse af en dertil af rettergangschefen beordret officer eller dermed ligestillet, men skønnes det nødvendigt, at undersøgelsen ledes af en auditør, kan en sådan på rettergangschefens indstilling beordres dertil af generalauditøren. Påtale for den dømmende ret udføres af en auditør, der dertil beordres af generalauditøren.